

Hydrangea quercifolia 'Alice'

hortensja dębolistna 'Alice'

Oryginalna, niezwykle żywotna siewka, jedna z największych wśród odmian hortensji dębolistnej, wyselekcjonowana w 1989 roku na Wydziale Ogrodniczym University of Georgia, przez dr. Michaela Dirra. Nazwa odmiany upamiętnia Alice Richards, absolwentkę tej uczelni. Siostrzaną odmianą, tego samego pochodzenia, jest 'Alison', która ma kwiatostany nieco mniejsze i bardziej wzniesione. Krzew odmiany 'Alice' rośnie intensywnie, silniej od innych odmian *H. quercifolia* i dorasta do 2,5–3,5 m średnicy, a w USA nawet do 4,5 m. Ma ładne ulistnienie, szczególnie jesienią i dość mocne, wyprostowane, rdzawobrazowe pędy, dekoracyjne zimą. Liście są duże, głęboko klapowane, z wierzchu ciemnozielone, matowe, spodem gęsto pokryte jasnoszarymi włoskami, jesienią przebarwiają się intensywnie na głęboką czerwień, z bordowym i fioletowym odcieniem, na zimę opadają. Kwitnienie rozpoczyna się dość późno, ale jest obfite i trwa od lipca do września. Kwiatostany, wydłużone, stożkowate wiechy, są dość liczne i bardzo duże, do 25–35 cm długości, przy szerokości 10–20 cm. Złożone są z dużej liczby niepozornych kwiatów płodnych, które najpierw są białawe z odcieniem bladozielonym, a dojrzałe ciemnozielone. Otaczają je kwiaty sterylne – dość duże i efektowne, gęsto osadzone na długich szypułkach, złożone są z 4(5) kremowobiałych działek (płatków), zmieniających barwę w miarę dojrzewania, najpierw na jasnoróżową, a w końcu lata na ciemnoróżową do purpurowoczerwonej. Pod ciężarem dużych kwiatostanów pędy nieco się wyginają, ale nie wymagają podwiązywania. Odmiana należy do łatwych w uprawie, rzadko porażana jest przez choroby i szkodniki i uznawana jest za dostatecznie mrozoodporną (strefa 6b). Rośliny preferują stanowiska półcieniste, ale dobrze znoszą także duże nasłonecznienie. Lubią gleby przepuszczalne, umiarkowanie wilgotne, tolerują podłoża lekko kwaśne do obojętnych (pH 6,5–7,3). Cięcie pędów nie jest wskazane, usuwa się jedynie stare kwiatostany, jesienią po kwitnieniu lub wczesną wiosną. Odmiana nadaje się do dużych ogrodów i parków naturalistycznych, do sadzenia jako soliter w miejscach wyeksponowanych, na szpalery lub żywopłoty. Dobrze komponuje się na obrzeżach dużych grup drzew, szczególnie iglastych. Barwne, jesienne liście są też dobrym kontrastem dla dębów i sosen, z którymi to gatunkami hortensja dębolistna rośnie w naturze. Kwiatostany nadają się na świeże i suche kompozycje.

autorzy opisu tekstowego: Hanna Grzeszczak-Nowak; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): dr Michael A. Dirr / University of Georgia Research Foundation, Athens USA; wprowadzenie do handlu: McCorkle Nurseries, Inc., Dearing 1990 USA, Georgia
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	roślina szybko rosnąca
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł) liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	różowe purpurowe białe
pora kwitnienia	wrzesień sierpień lipiec
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże wilgotne podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	próchnicza przeciętna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł ozdobne z kwiatów ozdobna kora ładne jesienne zabarwienie
zastosowanie	soliter (pojedynczo) w grupach suche bukiety kwiaty cięte rabaty kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) żywopłot szpaler parki ogrody przydomowe
strefa	6b

autorzy opisu tabelarycznego: Hanna Grzeszczak-Nowak; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Hydrangea quercifolia* 'Alice' w Polsce

DAMMERA Wanda Jąkańska Szkołka Roślin Ozdobnych
ŁAPIŃSKI Marta Olęcka Szkołka Drzewa i Krzewy Ozdobne
SZMIT Szkołka